

УДК 3.37.01/09

DOI 10.18372/2786-5487.1.15866

Перезовова Ірина Володимирівна

докторка економічних наук, професорка,
завідувачка кафедри підприємництва і маркетингу,
Івано-Франківський національний технічний університету нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, Україна,

Мінакова Світлана Михайлівна

докторка економічних наук, професорка,
професорка кафедри підприємництва і маркетингу
Івано-Франківський національний технічний університету нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, Україна

Даляк Надія Анатоліївна

кандидатка економічних наук, доцентка
доцентка кафедри підприємництва і маркетингу,
Івано-Франківський національний технічний університету нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, Україна

Мінакова Олена Олександрівна

кандидатка економічних наук,
доцентка кафедри економічних підприємств та інформаційних технологій
Львівського університету бізнесу та права,
м. Львів, Україна

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

***Анотація.** Основною метою досліджень стало уточнення класифікації і визначень видів (напрямів) інноваційного розвитку логістики та розмежування понять «логістичного управління» і «управління логістикою» з огляду на дуалістичний характер логістики в системі менеджменту, а також встановлення зв'язку між ними.*

***Ключові слова:** інноваційний розвиток, логістика, інфраструктура, логістичне управління.*

***Annotation.** The main method for the improvement was the clarification of the classification and the value of the types (directly) of the innovative development of logistics and the interconnection of understanding the "logical management" and "management of the logic" in view of the nature of the dualistic*

***Key words:** innovation development, logistics, infrastructure, logistics management.*

Процес інноваційного розвитку є одним із важливих об'єктів впливу як в управлінні (у широкому розумінні), так і в системі менеджменту підприємства.

Логістична діяльність має як динамічний, так і статичний характер. Так, наприклад, статичним параметром у логістиці є матеріальний запас, а динамічним – матеріальний потік.

Динаміка в логістиці відображає хід інноваційного розвитку, або зміну якогось явища чи процесу в системі забезпечення підприємницької діяльності.

Як відомо, найзагальніші закони розвитку природи, суспільства і мислення є предметом уваги діалектики як методу філософії. Підприємницька логістика, як галузева наука, орієнтована на дослідження окремих специфічних закономірностей процесу інноваційного розвитку, пов'язаних із плануванням та реалізацією логістичних бізнес-функцій.

При цьому і дотепер залишається актуальною проблемою ідентифікація напрямків інноваційного логістичного розвитку та необхідність чіткого формулювання категорійного апарату, який пов'язується з управлінням економічними системами на засадах логістики.

В більшості досліджень процес розвитку логістики (логістичної системи) є диференційованим і має декілька складових.

При цьому більшість науковців вважають, що головний потенціал сучасної підприємницької логістики знаходиться в раціоналізації управління саме матеріальними потоками. Однак, в економічній літературі можна зустріти і дещо ширші тлумачення поняття «логістика», в якій об'єкт управління (дослідження) виходить за межі матеріального потоку. Різниця у визначеннях сутності логістики як наукової дисципліни переважно формується за місцем в системі наукових дисциплін та об'єктом дослідження.

Проблема чіткого розмежування категорійних понять «логістика», «логістичне управління» та «управління логістикою» і по-сьогодні залишається недостатньо опрацьованою у наукових дослідженнях. Крім того не звертається увага на подвійну природу логістики та її інноваційного розвитку у середовищі менеджменту підприємницької діяльності.

Основною метою досліджень стало уточнення класифікації і визначень видів (напрямів) інноваційного розвитку логістики та розмежування понять «логістичного управління» і «управління логістикою» з огляду на дуалістичний характер логістики в системі менеджменту, а також встановлення зв'язку між ними.

Наукові дослідження здійснювалися у два етапи. На першому етапі відбувався процес аналізу і пізнання сутності та складових інноваційного логістичного розвитку.

На другому етапі досліджувалися особливості логістики та її інноваційного розвитку в системі менеджменту.

Не дивлячись на суттєвий зв'язок між логістикою, логістичним менеджментом та управлінням логістикою варто все ж таки звертати увагу на принципові гносеологічні відмінності у цих поняттях.

Є сенс сучасну підприємницьку логістику розглядати як галузь знань у сфері економіки, а об'єктом її дослідження визначати обслуговуючі(забезпечувальні) процеси та інфраструктуру, що з ними пов'язана. Безпосередньо логістику не доцільно позиціонувати як вид менеджменту, або науку про управління, оскільки в сучасному менеджменті використовуються інші логістичні поняття з окремим управлінським змістовним навантаженням. Зокрема, в професійній термінології– це управління логістикою та логістичне управління. Сама ж логістика є або об'єктом управління, або ж формує один із підходів до управління (подібно до фінансів, маркетингу, виробництва тощо). Саме в цьому і проявляється дуалістичний характер підприємницької логістики в системі управління.

Управління логістикою – це переважно управління процесами або об'єктами логістичного забезпечення створення та доведення до споживача готової продукції, роботи чи послуги.

В той же час управління логістикою підприємства передбачає певний вплив (не завжди логістичного характеру) на процеси або об'єкти логістичного забезпечення виробничої діяльності(наприклад, управління постачанням, транспортно-експедиційним відділом, розподільчим центром тощо).

При цьому логістичне управління в більшій мірі спрямоване на методологічний, організаційно-технологічний, інформаційно-комунікаційний та технічний інноваційний розвиток і в меншій мірі на інституційно-об'єктний інноваційний розвиток логістики. Управління ж логістикою в меншій мірі орієнтоване на методологічний розвиток, порівняно з іншими видами інноваційного розвитку логістики.

Інноваційний розвиток логістики є складовою інноваційного розвитку як на макро-, мезо- так і мікрорівні. Основними напрямками (видами) інноваційного розвитку логістики є методологічний, інституційно-об'єктний, організаційно-технологічний, інформаційно-комунікаційний та технічний розвиток. Складові розвитку логістики в різній мірі пов'язані з її раціоналістичним та забезпечувальним проявами.

Підприємницька логістика є галуззю знань у сфері економіки і не є складовою управління бізнесом чи маркетингу. В системі менеджменту підприємства логістика має дуалістичний характер, оскільки одночасно виступає і в ролі підходу, і в ролі об'єкту управління. Як підхід до управління, логістика найчастіше проявляється в системі логістичного менеджменту, а як об'єкт управління – в системі управління логістикою. Процес логістичного менеджменту переважно ґрунтується на засобах раціоналістичної логістики, а управління логістикою передусім пов'язане із процесами забезпечення основного виду діяльності підприємства.

При цьому логістичне управління в меншій мірі пов'язане із інституційно-об'єктним, а управління логістикою – методологічним напрямком інноваційного логістичного розвитку.

Ці особливості доцільно враховувати як в теорії, так і в практиці логістичного забезпечення бізнесу та інноваційного менеджменту.

Список використаних джерел

1. Карп І.М. Теоретичні основи мікрологістичної системи / І.М. Карп // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – №1. – С. 223-227.
2. Алькема В.Г. Розвиток мікрологістичних систем та методика його оцінювання / В.Г. Алькема // Науковий журнал «Логістика: теорія та практика» Луцького національного технічного університету. – 2012. – №1 (2). – С. 5-11.
3. Дроботя Я.А. Управління логістикою матеріальних запасів аграрних підприємств: канд. екон. наук: 08.00.04 / Дроботя Яна Анатоліївна. – Полтава, 2011. – 292 с.
4. Розвиток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://uk.wikipedia.org/wiki/Розвиток>
5. Соловйов В.П. Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: монографія / В.П. Соловйов, Г.І. Кореняко, В.М. Головатюк. – К.: Фенікс, 2008. – 224 с.
6. Katz J.S. Web indicators for complex innovation systems / J.S. Katz, V. Cothey // Research Evaluation. – 2018. – v. 15 (№2). – 83-85 p.
7. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: монографія / С.М. Ілляшенко, О.А. Біловодська. – Суми: Університетська книга, 2010. – 281 с.
8. Standards of Logistics and Supply Chain Management / European Logistics Association. – 2018. – 15 p.
9. Джонсон Дж. С. Современная логистика / Дж. С. Джонсон, Ф. Вуд Дональд, Д. Л. Вордлоу, П. Р. Мерфі: Пер с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2005. – 624 с.
10. Управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Управління>
11. Малиновський В.Я. Державне управління / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pravo.vuzlib.net/book_z1181_page_7.html
12. Чухрай Н.І. Логістичний супровід інноваційної діяльності підприємства / Н.І. Чухрай // Науковий журнал «Логістика: теорія та практика» Луцького національного технічного університету. – 2012. – №1 (2). – С. 196-203
13. Velychko O.P. Innovative development in logistics and its connection with logistical management and management of logistics / O.P. Velychko // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2019. – № 1. – С. 45-52.